

Bogsprötet

Skonaren Ingos Vänner 2011

GTE *Karnevalen*

**12-18 juli angör vi
i en hamn nära dig!**

**Marstrand – Stenungsund
Uddevalla – Lysekil – Smögen
Hamburgsund – Grebbestad**

HAAKS

halloy
KLINIKRELATIONER I FOKUS

GTE

PARTNERS

Santa Maria

TELLA

DR. ZIPE
www.drzipe.com

POINT 65°N
Kayaks SWEDEN

Göteborg Energi
DinEl

**FOND
BERG**

TOKP
Topp ISGlacetrans
Uddevalla

LEVERANTÖRER

MarinAlpin
SPORTS & LIFESTYLEWEAR

olsson&co
Presentkort, Profilkläder, Trycklinor

Team
P
.se

mix
MEGAPOL

INGO
Göteborg

Föreningen Skonaren Ingos Vänner

<i>Postadress:</i>	Lundby Hamngata 40 417 54 GÖTEBORG
<i>Kontorist:</i>	Miyo Schmidt
<i>Telefon</i>	031-14 25 01
<i>Telefax</i>	031-14 25 03
<i>Hemsida:</i>	www.skonaren-ingo.org
<i>Fartygstelefon:</i>	0708-36 63 09
<i>Plusgiro:</i>	475 83 48 – 9
<i>Bankgiro:</i>	488-33 77
<i>Ordförande:</i>	Stefan Fredrickson
<i>Vice ordförande:</i>	Ingrid Andreasson
<i>Sekreterare:</i>	Lennart Lundgren
<i>Kassör:</i>	Danny Andersson
<i>Ledamöter:</i>	Mikael Berntsson Otto Stryhn Klara Rosenberg
<i>Suppleanter:</i>	Egil Sörensen Kerstin Norman Fia Lindblom
<i>Epostadress</i>	förnamn.efternamn@skonaren-ingo.org

Omslagsbilden: Ingo på Stora Kornö under medlemsseglingen sommaren 2010. Åsa Wilske fotograferade.

Redaktör Bogsprötet: Ingrid Andreasson

I backspegeln med Ingo 2010

Att skriva om att ett år går fort känns numera som meningslöst, det är bara att konstatera, det går fort. Ingo vilar nu täckt och fin i Lundbyhamnen, det är kallt och isen ligger platt och tjock, snön har gjort omgivningen ljus, nästan lite spännande.

Även detta år får räknas som ett förlorat år, vi har inte haft fullt i seglingsschemat och charterresorna har varit på ungefär samma nivå som året innan och någon tillströmning av nya medlemmar i större omfattning har vi heller inte haft, trots ungdomarnas ansträngningar. Årets seglingar har varit i hemmavatten såväl som två turer till Tyskland, Kiel och Rostock. Återigen var det mycket positivt gensvar från våra uppdragsgivare, bra jobbat alla ni som var med!

Vi fick tidigt på säsongen göra ett kort besök med torrsättning på Yatch-service. Kontroll av bordläggning efter isen i Lundbyhamnen var orsaken. Drevning på skadade ställen genomfördes och vi bättringsmålade också i vattenlinjen och andra ställen där färg hade skrapats av eller flagnat. Vit och fin var hon åter i plurret efter tre dagar.

Transportstyrelsens sjöfartsavdelning gjorde inspektion och audit i samband med detta varvsbesök. Man gick igenom allt från behörigheter, certifikat, arbetsmiljö till handlingsplaner för framtiden. Som alla vet så finns det alltid att göra och efter inspektionen hade det tillkommit lite nytt, inte värre än att vi kunde åtgärda det mesta på plats.

Funktionsmässigt har Ingo kämpat väl, inga oförklarliga stopp eller annat som förorsakat några större åtgärder och detta kan vi säkert bokföra på kontot bra underhåll och skötsel av det maskinella och allt annat som hänger ihop med framdrivningen, oavsett maskingång eller segling.

Föreningen hade i år egen monter på TUR-mässan, en satsning som vi tror skall vara återkommande, att synas är väldigt viktigt, inte minst

bland företag som håller med upplevelser av olika slag och även allmänheten. Montern byggdes upp med utrustning från Ingo, live skall det vara. Bildspel och glada medlemmar gjorde allt för att fånga uppmärksamhet.

Ingo är ett K-märkt fartyg, delar av medlemmarna skulle kanske också vara K-märkta, det finns med andra ord en enormt massa kunskap och erfarenhet i föreningen. Vad vi dessvärre inte har varit helt lyckosamma med är att föra denna kunskap vidare till de som skall föra arvet vidare. På något sätt måste vi ta tag i detta och skriva ihop en handlingsplan, en plan som kan gå parallellt med handlingsplanen för bordläggningsbyten etc.

Styrelsen har under året haft sina schemalagda möten, de flesta med ”full bemanning” och det har också varit ”högt i tak”. Utöver ordinarie möten så har VU och andra gruppsammansättningar jobbat oförtrutet vidare, allt för att bevara vårt vackra fartyg.

Stefan Fredrickson

ordförande skonaren Ingo

*Ingo i dimma.
Bilden tagen
vid Nya varvet
den 7 maj 2008.
Dimman maskerade
raffen och Renova.
Foto:PO Landgren*

Skutseglarliv förr

Det har kommit en intressant berättelse om hur det var att segla på en skuta förr i tiden från skåningen Charlie Björkman. Charlie har många artiklar, bilder och annan dokumentation från skutseglarlivet. Han seglade med Inger 1957-1963. För de av er som vill forska vidare i ämnet har redaktionen adressen.

Redaktören

Artikel i Hamnbilden – tidning för Göteborgs Hamns anställda nr 5-6 1976

Ombord på Ingo för 50 år sedan

Tremastskonaren Ingo var troligen det sista fraktfartyg som byggts i Sverige, kanske i hela Norden, med avsikt att seglen skulle vara den huvudsakliga drivkraften. Genom masternas höga toppstänger kunde vinden utnyttjas till och med på Göta Älv och bidra till framfarten! Lasterna bestod huvudsakligen av sågat virke från Vänerhamnar till Danmark, Tyskland och Norge. Den norska returlasten av is lossades ofta i Göteborgs Fiskhamn. Från Danmark var det skrot som lossades i Otterbäcken vid Vänern, från tyska hamnar kol och briketter.

Göteborgsföretaget Albrechtson-Hasse har köpt den gamla skutan Ingo. Man tänker rusta upp henne och bedriva utbildning ombord. Det handlar om riggning, splitsning och segelsömnad för firmans egen personal och andra intresserade.

De här planerna återgavs i radio och TV för ett tag sedan. Bland dem som hörde och såg detta var hamnpensionären Sidney Sparrings. Han seglade med Ingo på tjugotalet innan han gav sig ut på de riktigt stora haven. Här ger Sidney några glimtar från livet ombord på Ingo.

En resa till Riga i Lettland med last av jordbruksmaskiner från verkstaden i Arvika är minnesvärd på grund av svårigheten att ta Ingo genom slussen i Säffle. Såväl klyvarbom och jagarspira som lillbåten akter ut med sina dävertar fick tas in på däck för att vi skulle klara passagen med någon tum tillgodo!

Ingo var en god seglare som med förliga vindar upp genom de danska bälten kunde klara distansen från Lübeck till Vinga på cirka 30 timmar. Från Vinga till norska fyren Färder tog det i bästa fall sju timmar. Det kunde också gå så att vi blev liggande på ankarsättningen i Kungshamn för storm i flera dygn, ty Sotenkanalen var inte uppfunnen så här i mitten av tjugotalet.

Skepparen Erik Gustafsson var trots sin ungdom (25 år) en välbefaren sjöman (som säkert skolats av sin far som förde tremastskonaren Fanny av Lidköping). Klok och sansad som han var visste han vad som väntade oss på Soten i storm med en hög däckslast av plank, kanske ej så väl surrad som önskvärt vore. Mer än halva hans besättning ogillade honom dock för detta – det var vi som var nyss fyllda femton eller sexton år. Vi längtade rent kolossalt att få gå på tur med något norskt pikebarn som vi ansåg vara både vackrare och trevligare än sina svenska systrar, åtminstone just då.

Den spänning som en liten del av vår tids ungdom söker i att stjäla bilar och annat ofog fick vi tillfredställt under vårt arbete med seglen, särskilt med toppseglen som skulle beslås och lossgöras och med skothalsen som skulle överhals på samtliga master när skutan gick över stag. Istället för att via däck och de vevlade vantens förflytta oss från mast till mast tog vi ofta den genaste vägen: mellan staget som gick horisontellt mellan masterna! Ben- och armgång i staget var ett effektivt sätt men det skulle knappast rekommenderas av något skyddsombud. Sådana existerade dock knappast för 50 år sedan, och vi pojkar tyckte det hela var pin livat och lattjo och gav lite sprätt på tillvaron.

Den enda tråkighet jag minns från denna skuta var att jag miste den ena av mina nyinköpta träskor under akrobatiken i riggen. I tro att den hamnat hos ”Sjöberg” skickade jag den andra efter. Väl nedkommen

på däcket återfann jag den först tappade, varav man kan lära faran av att dra förhastade slutsatser. Detta var för mig en dålig tröst då.

Vintern kom och Ingos och mina vägar skildes. Jag längtade till ett varmare hav än Östersjön helst så långt bort som möjligt, en önskan som i rikt mått kom att gå i uppfyllelse under åtskilliga år framöver. Ingos uppdykande i TV-rutan härom kvällen var för mej en glad överraskning. Det kom mej att i ett gammalt album leta rätt på några foton från den tid då vi båda var unga och hon var en prydnad för den svenska handelsflottan, vilket hon säkert kan bli en gång.

Uppställning för båtfotografen ombord på Ingo. Vem som är Sidney? Åjo, det klarar ni!

Sidney Sparrings

Tack till Hans-Christer Edborg som gav oss artikeln!

Prova-på-kvällar

I våras arrangerade föreningens ungdomar återigen tre härliga prova-på-kvällar. För de av er som inte stött på dessa tidigare rör det sig om tre kvällar under våren då vi från föreningen bjuder in ungdomar som inte seglat innan att kostnadsfritt följa med oss ut i skärgården och segla under en vårkväll.

Ursprungstanken med prova-på-kvällarna var att det kanske är svårt att våga ”mönstra på” en skuta för att följa med på en hel ungdomssegling om man aldrig varit ombord tidigare. Alltså ville vi ge fler chansen att vara med på en lite kortare tur först. (Dessutom har turerna

visat sig medföra effekten att även lite ”vinterrostiga” instruktörer känner sig mer redo inför sommaren...)

I år var turerna som vanligt väldigt lyckade. Under den andra turen hade försommaren precis hunnit till Göteborg. Det dök upp betydligt fler nybörjare än vi räknat med och besättningen fick det mer hektiskt än väntat. Så här skriver Amanda Widén, en av de instruktörselever som var med på turen:

”Igår var det soligt och blåste så vi fick en fin segling. Vi började med att gå för motor norr ut och satte de två främre gafflarna samt klyvarna när vi kom till Hälsö. Därefter seglade vi söder ut – *jag vet ej riktigt vart vi var vid bärgning* – men vi kom Långedragsvägen in i Göteborgs hamn. Vi hade en hel del elever med ombord så det var full aktivitet i både mesanmasten och storen samt framme i peket. Många tog chansen att prova på klättringen. Bak vid rodret var det elever som fick prova på att styra med Stefan och Göran som hjälp.”

Inför den tredje turen var Västnytt med på kajen och vinkade av oss. Hoppas att flera av er fick chansen att se reportaget. Själv tyckte jag att det ger en bra bild av den verksamhet vi på Ingo bedriver.

Även denna säsongens sista prova-på-tur blev riktigt lyckad. Samma instruktörselev skriver: ”I tisdags blev det något lugnare ombord, då vi var hälften så många elever som i måndags. Men även om vi ”*bara*” var hälften så var det cirka 30 stycken! Det är många! Hampus som var instruktör på seglingen blev förvånad och konstaterade att han nog aldrig sett så många ungdomar ombord (*dock missade han ju måndagen*). Det var riktigt kul! Och alla var intresserade av vad vi hade att säga och att lära ut (*jag blir lika förvånad var gång*). Det är så kul att ha så entusiastiska elever ombord! Stort tack!”

Det var alltså så här som ungdomssektionens seglingssäsong startades. Med tre mycket lyckade kvällar i vår fina Göteborgsskärgård. För egen del anser jag även att det var så hela säsongen fortsatte, med fart och fläkt och lyckade seglingar i vackra skärgårdar.

Fia Lindblom

Ungdomsåret

Som ni alla säkert vet har vi i föreningen en ungdomssektion. Denna riktar sig framförallt till alla föreningens medlemmar som är under 25 år. Vad är det då egentligen denna sektion gör under ett år och vad är det som skiljer sig mellan ungdomssektionens arbete och övriga föreningens? Min förhoppning är att denna lilla beskrivning av vad vi ungdomar sysslat med under året kan ge samtliga en bra blick över vad ungdomssektionen egentligen gör och förhoppningsvis ge ungdomarna en liten tillbakablick på årets minnen.

Numera har det blivit något av en tradition att ungdomsåret börjar med ett läger i scoutstugan på Björkö i slutet av januari. Lägret har egentligen inte så mycket med båten i sig att göra, men det har blivit ett mysigt och roligt sätt för alla ungdomar att ses mittemellan två seglingssäsonger. Stående inslag har blivit korvgrillning framför öppna spisen och den stora tårtbakartävlingen.

Sedan fortsatte ungdomarnas år på samma sätt som alla andra medlemmars. Med praktiskt arbete i verkstan och planering inför sommarens seglingar. Normalt sett är det ungdomssektionen som står för mycket av planeringen inför ungdomsseglingarna. Dessutom genomfördes årets instruktörsutbildning under våren.

Årets nyhet var vuxenseglarskolan. Naturligtvis var tanken med helgen att alla skulle ha trevligt ombord, men seglingen var även inriktad på att alla skulle få lära sig mer om att segla Ingo. Det ledde till en ganska aktiv seglingshelg där alla deltog i instruktörslett arbete. Som en ungdomsseglingsskola, fast för vuxna. Denna segling blev så uppskattad att vi planerar att genomföra den även i år.

Annars flöt seglingssäsongen på bra. Tidigt på säsongen hade vi tre prova-på-kvällar och vår nybörjarsegling som tog oss söderut längs svenska kusten och till Danmark för att avslutas i Malmö. Sedan seglade vi Nordisk seglats. Under själva tävlingen hade vi otur med vindarna och tävlingsetappen blev ovanligt kort. Men det är inte tävlingen jag kommer att minnas från den seglingen. Istället tycker jag att höjdpunkten var hemseglingen då vi samseglade med Westvind och

Hoppet genom Limfjorden. Vi låg ankrade tillsammans någon kväll och eleverna fick även prova att byta båt och segla på andra båtar. Det var härligt att se att flera av eleverna kom tillbaka med nya insikter och nyvunnen seglingskunskap då det inte längre var givet att man måste göra så som vi på Ingo gör. Under sommaren fick föreningen även tre nya instruktörer som utvecklats och visat att de kan och vill. Grattis Mathias Kindberg, Ella Sandsjö och Albin Wilson!

Seglingssäsongen avslutades för ungdomarnas del med återträffen. Ungdomssäsongen var dock inte över för det. Under torsdagskvällarna har ett tappert och troget gäng arbetat på i verkstan. Dessutom hade ungdomarna en helg i slutet av november då ett stort gäng samlades i Göteborg för att hjälpa till att täcka båten. På lördagen var omkring 25 personer, både unga och äldre, på båten och såg till att täckställningen kom på plats och på söndagen täcktes stora delar av båten med pressningar. Det blev en fantastiskt rolig helg och vi fick mycket gjort. Naturligtvis planerar vi en favorit i repris med en ny Ingohelg redan till våren. Nu har ungdomssektionens arbete inför nästa år tagit vid. Nya seglingar, läger och utbildningar planeras och vi ser fram emot ett lika aktivt och roligt 2011! För den som vill veta mer om just ungdomarnas arbete så kan man hålla utkik på www.ungdomsingo.blogg.se för uppdaterade nyheter.

Fia Lindblom

Patina är fint! Fotograf: Åsa Wilske

Prova-på-kurs för vuxna

Kristihimmelfärdshelgen seglade som väl är inte Ingo till Himmelen men väl på årets första utlandsbesök. Under närmare ett års tid har vi diskuterat att vi borde ha en segling som en slags introduktion till Ingo och skutsegling. Äntligen dags efter mycket velande med datum, hur lång och vilket pris så var allt bestämt och torsdag morgon åkte jag med Kockarna och handlade ett billass mat. Karin och Kristian med övrig besättning förhalade samtidigt Ingo till Klippan då hon varit på Nya varvet för service.

Vid 10-tiden kom våra förväntansfulla elever i blandade åldrar. Efter en snabb säkerhetsgenomgång var vi på väg. Vindarna var svaga, men vi satte kurs västerut mot Skagen med fullt ställ. Toppsegel riggades också på vägen.

Framme efter en lång dag med mycket nya intryck och massa termer och kunskap att tänka på kopplade vi av med god mat och trevligt umgänge. Efteråt avslutades kvällen med en liten tur upp i byn innan det var godnatt.

Fredag. Vaknar till en strålande dag med fin vind för att segla tillbaka till Sverige och Kärringön. Vinden friskade i och väl på Kärringöfjorden passade vi på att öva genomvindsvändningar innan vi gick mot hamn. Plats fanns inte på Kärringön, så beslutet blev Gullholmen. Återigen fin middag och därefter en tur till den lokala krogen för umgänge och utvärdering av dessa dagar.

Lördag. Regn och motvind, ja tur med vädret kan vi ju inte alltid ha. Maskingång hem mot Göteborg och storstädning av hela skutan som vanligt sista dagen. Blöta trötta och glada lägger vi till vid Klippan säger adjö och på återseende. Från besättningens sida tackar vi våra duktiga och intresserade elever och önskar alla välkomna tillbaka.

Oscar Lexell

Underliga tilläggningar på långa Medlemsresan 2010

Årets långa medlemsresa kunde kanske kallas för de ändrade planernas och likaväl de underliga tilläggningarnas resa. Det började redan första dagen. Vi lämnade Klippan med stäven ställd mot Mollösund. Skeppare Dan Wilske och Christian Lindberg hade kommit fram till att vi, närmast som ett experiment, skulle förtöja vid en bergvägg i närheten av fyren Lyr. Idén övergavs, vilket var tur eftersom vädret blev riktigt dåligt och stormigt. Båten kunde ha slagits sönder mot bergväggen. Det skulle bli fler bergväggar.

Christian Lindberg med dotter Vilma testar landstigning vid "konstig" tilläggning. Foto: Åsa Wilske

Utlandet

I nästa etapp lämnade vi då Sverige och satte av mot Norge. Anlande på kvällen till Stavern som är en gammal militär befästning. Inte så kul väder men fin liten stad med historisk känsla. Därifrån fortsatte vi till Kragerö, en plats i den norska skärgården. Självtrodde jag knap-

past att Norge hade någon skärgård. Vi passerade mellan väldigt smala sund och allt var vackert och annorlunda. Tänk vad fint det blir när öarna är bevuxna. Och så kom då bergväggen igen. Platsen var helt osannolik. I alla fall tyckte den norska familjen det som nalkades oss i en liten motorbåt. ”Dette är icke sant” ropade husfadern när de kom fram till oss. Själva ägnade vi oss åt man överbord-övning där vi efter bästa förmåga försökte dränka Henrik Alstersjö. Det gick tack och lov inte eftersom övningen gick bra, vi fick upp honom i räddningsnätet.

Dagen efter kort tur till Risör där jag köpte lomper. Men det känner väl alla till, norska potatispannkakor, som man äter lindad runt en korv? Jag och Agne fick försöka förklara på engelska vad masterna var av för material. Tall eller fur? Ingen av oss visste och ändå värre blev det ju på engelska. När vi häromdan satte oss att för att titta igenom hans anteckningar kom vi fram till att vi fortfarande var osäkra.

Så var det då bergvägg för tredje gången, fortfarande i norska skärgården. Denna gång ägnade vi oss allihop åt att måla fartygsbordläggning. Vi hade ju lovat Egil och det hade varit osnyggt att svika ett sådant löfte. Lite ansvarskänsla kan ju passa. Därifrån på kvällen kurs mot Skagen. Planen fick överges på grund av riktigt hårt väder. Vi fick svåra krängningar och mycket vatten i kölsvinet. Vinden vände så det vart svårt att hålla upp mot Skagen. Vi blev kvar i Sverige, närmare bestämt Stora Kornö. En intressant plats, bland annat på grund av sina historiska sjöbodar.

Potatisskalning är riktigt trevligt när man är ett lag.

Foto: Åsa Wilske

Eftersom vi hela tiden haft problem med att mycket vatten läckte in tyckte Christian Lindberg och Kjell Rudensjö att det vore bra om någon kunde dreva på babordssidan av bordläggningen. En del ställen såg riktigt dåliga ut. Kjell och jag tog oss ner i dingen och han började knacka in tjärgarn i ett hål. Jag öste dingen. Efter en minut frågade jag honom om det möjligen fanns någon bottenplugg i dingen, det blev bara värre och värre med vatten. Han hade ingen aning. Vattennivån steg trots att jag öste frenetiskt.

- Har ni skrivat till dyvickan frågar då någon besserwisser.

- Dyvickan?

Via Kosteröarna kom vi så småningom till Idefjorden med Krokstrands stenutlastningsbrygga. Den platsen trotsade alla fördomar om en liten håla på landet. Gammalt stenhuggarsamhälle där det mesta var dokumenterat på små informationstavlor runt i backarna. Mitt ute i skogen låg en restaurant med fin gårdsservering, och, tänka sig, en bio i full funktion.

Utlandet igen

Det blev nattsegling till Skagen. Inte speciellt spännande plats och för första gången besvärande varmt. Jag fick med Agne för att hitta en motorcykelträff som skulle ha flera tusen besökare. Vi hittade aldrig dit och jag tröstade mig med att det nog inte fanns några Royal Enfield där i alla fall. Vi kom aldrig till Läsö. Vinden som var från norr tvingade oss till en naturhamn där vi ankrade vid Onsalas sydspets.

En av artikelförfattarna Janne Isakson är också duktig baconfixare. Foto: Åsa Wilske

Tillbaka till Sverige

Så småningom nådde vi Glommen. Bekanta till Kjell Rudensjö besökte båten och hade med sig, hör och häpna, mannen som spelat Andersonskans Kalle i den ursprungliga versionen. Detta är väl skådespelarhistoria? Vi köpte havskräftor direkt från en fiskebåt, platsen är en gammal fiskehamn som fortfarande är igång med fiskebåtar på det traditionella sättet. Dessa blev grunden till en kräftskiva på kajen i Torekov.

Så blev det då ett litet skutt till Halmstad. Där möttes vi av övriga Halmstadsgänget som bjöd på hemmagjorda tårter och kaffe på kajen. Som Dan Wilske uttryckte det - Detta måste vara ”Resans mål”.

Den andre författaren Agne Lundberg. Foto: Åsa Wilske

Hämtat ur Agnes dagboksanteckningar som var så tättskrivna att han måste ha förstoringsglas för att läsa sina egna krumelurer.

Janne Isakson och Agne Lundberg

Öregrund + Göteborg = Ingo

Hur kommer det sig att en Öregrundsbo står utanför Ingos verkstad och hackar tänder en lördagsmorgon i december? Går historien att göras kort? Jag gör ett försök ...

På Öregrunds Hembygdsgård/Sjöfartsmuseet finns en modell av Ingo, som hade sin hemmahamn i Öregrund 1929-1945. Jag bor på två ställen: i Öregrund och i Göteborg/Lundby. Ingo är alltså den länk som gör att jag mejlar Ingrid Andreasson: ”*Får jag komma och hälsa på?*” Jag kan ibland bli lite misstänksam och smånojig över välgångsönskingar som denna, som jag fick av Ingrid över mejlen: ”*Precis i änden av huset mot sommarmöbelgården ligger en skamfilad trappa på utsidan. Gå uppför den. Lycka till!*” Lycka till? Kommer trappan att rasa om jag går uppför den? Kommer jag in i en fantasy-värld om jag överlever trappan?

Jag åkte från Öregrund med en fråga som fick sitt svar i skriften *3-mastaren Ingo – Ett seglande kulturarv*: Vem byggde modellen av Ingo? Svar: William Johansson. Jag åkte från Göteborg med en ny fråga: Finns det lastluckor på modellen av Ingo? Jag har dagens datum inte hunnit kolla, men jag ska göra det.

Jag drar mig ner mot kajen och säger ”god morgon” till Ingo, som ligger där med långkalsongerna (presenning) till hälften uppdragna. Tänker att det är en stilig karl, men funderar över namnet Ingo. Skepp ska väl ha kvinnonamn? Smakar lite på namnet Inga, men nej, det funkar inte alls. Heter man Ingo så är det så! Punkt! Knallar iväg mot Lycka-till-trappan igen. Se där! Otto Stryhn och Iben Willumsen dyker upp vid 9-snåret. Jag är väntad. Inne i verkstan fixar Otto kaffe och dukar upp för frukost. Det är arbetslördag hos föreningen Ingos Vänner. Hur många dyker upp idag? Det vet man aldrig. Sätts tiden till 9:00 så dyker folket upp vid 10:00, lagom till ”kaffetjötet”.

Otto berättar att Ingo-ungdomarna själva organiserar sitt arbete med skonaren. Imponerande, tycker jag. Förra helgen var 25 ungdomar här och påbörjade arbetet med att dra på Ingo långkalsongerna. Under dagen är det tänkt att resten ska upp. Bra grejer ska det vara – man vill inte ha Gällivarehång med risk för hängmatta som samlar vatten.

In kommer Eigil Sörensen. In kommer Jan Isakson. In kommer Per Henriksson. Och in kommer Gösta Sjögren. Gösta fiskar fram en tidning som inte ges ut längre, och som jag tyvärr glömt namnet på, och visar ett reportage: *På rätt kurs med skonaren Ingo*. Janne undrar hur det kommer sig att Gösta drar omkring med en tidning som inte ges ut längre: ”Var får du alla grejer ifrån?” Gösta har minsann, innan han kom till kaffetjötet, delat ut broschyrer om Ingo. Det kallas marknadsföring, så det så. Ingo chillar i sitt vinteridé vid kajen, men väntar på att nya charter-fötter ska trampa omkring på däck. Kanske paret som Gösta lät presentera Ingo för hör av sig?

Adventsstjärnan lyser i ett fönster i verkstan. Julgran, då? Gösta har tänkt på det också och förvandlar sig själv till en levande julgran. En mössa med lampor i skärmen! Jag imponeras av välklädde Gösta, som nog är den ende snubbe med slips jag sett på en verkstad. Det blir varmare kring halsen med slips, tycker han.

Ingo väntar! Otto guidar mig i alla skrymslen och vrår som finns ombord

Se där! En till modell av Ingo! Den har några ungdomar byggt och den används i undervisningen. Smart! Allt ombord på ett skepp ska kunna användas – annars ut! Såvida inte grejerna sitter fast på väggen

(vi landkrabbor säger "vägg", men jag gissar att vägg heter något annat på skepparspråket). Endast masterna lämnas fria under besöket ombord. Ingen klättring i dem eller i bogsprötet, men annars så missas inte många millimetrar.

Det börjar bli kallt om fötterna. Det börjar suga i kaffetarmen. In i verkstan efter en vattendunk. Ut ur verkstan med dunken och Otto, som hämtar vatten på ett annat ställe och tillbaka in i verkstan och på med kaffet ... Så gott som nu har kaffe aldrig smakat!

Hur ska jobbet med att dra presenning över Ingo gå till? Fästen? Janne och Otto ska göra jobbet och diskuterar under fiket hur de ska lösa "det där" (vad kan "det där" heta på skepparspråk?). Det är kallt, det är tungjobbat. Jag står bredvid på däck och känner mig onyttig. Mina icke-raggsockade fötter protesterar igen. Börjar fundera över dagens resterande bestyr jag måste hinna med innan jag åker till Musiken Hus för att lyssna på blues med Mud Morganfield.

Jag säger "hej då" till Otto och Janne som stånkar vidare med presenningen. "Jag kommer tillbaka hit i morgon och tar några foton på Ingo med hela presenningen på", tjoar jag innan jag traskar iväg hemåt.

Söndag! Jag smyger upp persiennerna och kikar ut. Ooops – snön har vräkt ner under natten. Ingen snöröjning har skett vad jag kan se.

Frukost. Sedan börjar kampen (nåja) mot snön på den oplogade vägen ner till Lundby Hamn. ”Tur för Ingo och hans vänner att de fixade det där med presenningen igår, innan all denna snö kom”, tänker jag för mig själv. Oj! Ingo är fortfarande halvklädd, ser jag när jag rundar tv-huset. Höll den där presenningen på att triskas med Otto och Janne så att de fick ge sig?

Efterord

Tänk vad ideella krafter kan åstadkomma! Ideellt är synonymt med äkta – i min ordbok. Jag önskar Ingo och alla Ingos Vänner stort lycka till med alla aktiviteter. Jag vill absolut se Ingo i full mundering (seglen uppe) någon gång. Hittills har jag sett Ingo i segel endast på bild. Och, när Ingo med vänner har vägarna förbi Öregrund igen (senast år 2007) kanske ni kan hälsa på hos Öregrunds lilla stolthet, Wetsera, en gammal dam tillika Sveriges enda och äldsta seglande råsegelare, som nu rustas upp. Kanske tycke uppstår mellan Ingo och Wetsera? Vem vet hur skepp tänker?

Yvonne Ahtaanluoma-Pettersson

10 december 2010, Öregrund

*Vi ser fram emot att Yvonne följer med oss ut och seglar vid tillfälle!
(Red anm)*

Ingo och dess framtid

Är guld allt som glimmar? Man säger ju att pengar inte är allt, men i just denna värld så är det så, för att få skonaren Ingo att överleva, underhållas och bevaras för framtida generationer som ett **SEGLANDE** kulturarv.

Många ungdomar och vuxna skall kunna använda Ingo som sin hobby, utveckling och inte minst den trevliga mötesplatsen för oss medlemmar tillsammans med elever från skolor, vuxna från företag och organisationer och härliga medlemsseglingar. Möten med andra människor på båt- och turistmässor, i hamnar utmed våra kuster, på möten inom kultur och hela den seglande organisationen som finns.

Året för mig som kassör i föreningen har börjat ganska bra.... Vi har redan nu, läs 14 januari 2011, fått charter i Kiel för Kieler Woche, i Rostock för Hanse Sail, i Halmstad för dess festival i samband med att Tall Ship race har etappmål där och nu i dagarna ett fyra års kontrakt med GT-karnevalen under en vecka i juli.

Utan miniräknare summerar jag snabbt ihop ca 480 000, dvs nästan en halv miljon, vilket inte är så mycket som det låter men ändå en mycket bra start på året. Stort tack till alla inblandade, inte minst besättningarna som tidigare år har gjort så bra arbete att vi får äran att komma tillbaka till Kiel, Rostock och Halmstad. Tack till alla er som vet att ni varit med och bidragit till detta. Varför skriver jag ”ganska bra” och att en halv miljon inte är så mycket..... vilken dryg kassör vi har tänker ni!? Men det gör jag för att det behövs ytterligare ca en halv miljon bara för att Ingo skall hållas ”flytande” med alla tillstånd och kostnader år för år.

Ni som följer skonaren Ingos öde på haven på nära håll känner då förmodligen till att vi står inför ytterligare en mycket stor reovering

som kommer att kosta ca 3,5 till 4 miljoner, ja ... miljoner.... sex nollor det är en otrolig massa nollor.

För att vi skall kunna genomföra denna renovering, som måste göras senast 2012-2013, så måste vi ha pengar. Vår budget ser ut som följer;

Ihoptjänade medel 2011	150,000kr
Ihoptjänade medel 2012	250,000kr
Ihoptjänade medel 2013	300,000kr
Lån mot kommunal borgen	3,000,000kr

Summa 3,750,000kr

Så därför vill jag utmana alla er som läser detta;

Vi måste alla "sälja" Ingo.

Missa inte chansen att vid varje tillfälle då du möter andra människor, berätta om Ingo, lämna över vår broschyr om att vi hyr ut Ingo för födelsedagskalas, bröllop, firmafest, reunion, tjejträff, herrmiddag, äventyrsresa grannar emellan, mässor, kickoffer, lanseringar, "come together" mm för företag och organisationer, din bostadsrättsförening, dansklubbens avslutning, mm, mm. Listan kan göras hur lång som helst, endast fantasin sätter gränsen.

För varje kvällstur eller dagstur som du "sålt" Ingo genom vår Miyo Schmidt på kontoret och ett kontrakt är skrivet så bjuder föreningen dig på ett presentkort värt 500 kr.

Vem blir först att få ett presentkort?

Ett underbart 2011 med ett fyllt seglingsschema för skonaren Ingo önskar

Danny Andersson

Kassör

Utdrag ur seglingsschema 2011

Så här ser planeringen ut i skrivande stund:

Påriggning 23-24 april och påriggningssegling 30 april och 1 maj

Säkerhetsutbildning på Käringön för besättning 6-8 maj

Seglarskola för vuxna 13-15 maj

Prova-på-kvällar 16, 23 och 24 maj

Söndagssegling 22 maj, 12 juni, 28 aug, 4 sep

Medlemssegling 4-6 juni

Nordisk seglats 29 juni till 10 juli

GT-karnevalen 11-19 juli

Medlemssegling 20-27 juli

Tall Ships Race 28 juli till 8 aug

Kulturkalaset i Göteborg 16-21 aug

Limfjorden runt 11-18 sep

Återträff för ungdomar 23-25 sep

Skutträffen 7-9 okt

Till detta kommer som vanligt att vi kör charter bl a Kiel, Halmstad och Rostock.

Mot nya mål. Foto: Åsa Wilske

Redaktörens funderingar

Dåligt år för mig med Ingo om man räknar seglingsmässigt. Det blev bara påriggningen. Hur konstigt det än låter så kan det ibland dyka upp sådant som lockar mera! Jag har dock ägnat tid åt marknadsföring av Ingo. Vi måste få in mer charter! Förhoppningsvis är det slut på de dåliga tiderna nu. Ett led i marknadsföringen var att skapa en ny hemsida med ett enklare verktyg. Tyvärr har vi inte nått ända fram med det. Det ligger mycket jobb i att få över all information från den gamla till den nya.

Jag blev invald i styrelsen för Maritimt i Väst www.maritimtvast.se. Maritimt i Väst är en ideell förening som har initierats av Västra Götalandsregionen för att stödja samt skapa ett intresse för verksamhet inom det maritima kulturarvet i Västra Götalandsregionen. Denna förening ska förhoppningsvis genom sitt arbetssätt kunna medföra att Ingo med ”kollegor” får ökad uppmärksamhet som de seglande kulturarv de är. Första offentliga framträdandet under Maritimt i Västs ledning blir på årets båtmässa.

Nu diskuteras Götheborgs behov av många miljoner. Tänk om Ingo också kunde få ekonomiskt stöd! Ingo är seglande och i fullt bruk. Men även hon behöver pengar till kommande stora reparationer vilket beskrivs av vår kassör. Vår ungdomsverksamhet är stor och kunde bli större om vi inte hela måste prioritera charterverksamheten.

Hoppas att ni såg det fina inslaget i Landet runt på TV. Verkligt god reklam för Ingo. Gå in på vår hemsida så hittar ni en länk till programmet!

Själv funderar jag på framtiden. Det känns som det börjar bli dags att sluta med det stundtals ganska intensiva styrelsearbetet och lämna över till de yngre. Och bara njuta av Ingo på segling och kanske lite handarbete i form av slipning och målning. Ser fram emot Tall ships race. Kerstin Norman och jag tänkte sköta kockeriet.

Ingrid Andreasson

Vi utför kompletta el- och
teletekniska installationer

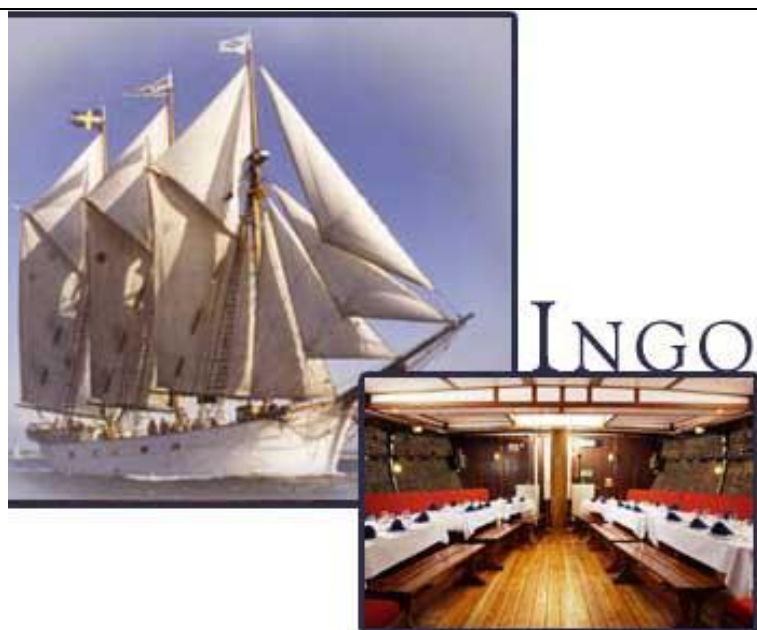

Affärsenhet Göteborg
Hilledalsgatan 2
Box 8019, 402 77 Göteborg
Tfn 031-65 90 00, Fax 031-65 90 90
www.emillundgren.se
E-post emil@emillundgren.se

Välkommen till BRP!

BRP är ett familjeföretag som arbetar med frakt och försäljning av olja. Verksamheten har sin bas i Göteborg. Vi levererar olja till alla typer av fartyg. Vi har även försäljning av villaolja till fastigheter.

Segla med Skonaren Ingo!

Vi erbjuder företagscharter, kick-off, fester, lägerskolor. Tala om dina önskemål och vi arrangerar!

Vi har plats för 26-30 övernattande gäster.

I salongen kan vi duka för 45-50.

På en dagstur i skärgården kan vi ta med 75 gäster.

Titta in på vår hemsida www.skonaren-ingo.org
och ring oss gärna till kontoret 031-142501 så berättar vi mer!

Foton: DigitalFotografen/Ulrik Södergren